

Gange ville forsøge at sætte deres Ord paa Struer, for at forbeholde sig Leilighed til tredie Gang først at komme frem med deres egentlige Mening. Jeg er nu bestandig gaaet ind paa denne Sag, som man siger — isald det maa være mig tilladt her at bruge et fremmed Ord — bona fide; men som vistnok er tilstrækkeligt bekendt, det vil sige: aabent og ligefremt; jeg er gaaet ind derpaa, idet jeg forudsætter det Bedste fra begge Sider. Jeg har derfor troet, at, naar saavel Embedsmændene som Andragerne fik Leilighed til tvende Gange at udværlse deres Meninger om Sagen, da maatte Sandheden komme frem, uden at jeg har tænkt paa derved at ville aabne et Forbehold for ham til tredie Gang at give det hemmeligt, som han tvende Gange havde vidst at undslaae sig for at give offentligt. Dertil troer jeg for Vebliffet at kunne indskrænke mine Bemærkninger.

Notvitt: Jeg skal først tillade mig en ganske formel Bemærkning, den nemlig, at, forsaavidt jeg har foreslaaet en første Paragraph, saa var det, da jeg skrev mit Vædringsforslag, hverken nogen Feiltagelse eller Misforstaaelse; thi paa den Tid troede jeg, efter Udtalelser fra den første Minoritet i Udvalget, at denne vilde stille sine to sidste Paragrapher som Vædringsforslag til mit Forslag, hvis dette gik igjennem. Det er imidlertid ikke bleven Tilfældet, og selvfølgelig er det, som den høitærede Formand har bemærket, nu kun en eneste Paragraph, hvoraf Vædringsforslaget bestaaer.

Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører i — hvad ogsaa er indrømmet af den ærede Indenrigsminister —, at der er en Stemning i Publikum for, at et Forslag, omtrent som det, Majoriteten har foreslaaet, skulde kunne blive til Lov, og jeg vil ligesaa gjerne som den ærede Ordfører i saa Henseende tjene mine Medborgere; jeg troer ogsaa, at den ærede Ordfører og flere med ham ere fuldkommen overbeviste herom. Derfor maa det, at jeg ikke i noget Væsentligt kan fravige den Mening, som jeg har udtalt i den foregaaende Session, være Dem, haaber jeg, et Tegns paa, at min Overbeviisning om det Uhenstgtsmæssige i Forslaget er dybt begrundet hos mig. Jeg nærer nemlig den fuldkomne Overbeviis-

ning, som en æret Taler i den foregaaende Session yttrede, at et Forslag, stillet saavidt som Fleertallets, dog kun i Virkeligheden vil blive en Illusion og bringe Menigmand til at troe, at der hersker Aabenhed, hvor der dog ingen finder Sted, og jeg har derfor den Tro, at jeg, ikke støttet paa Mistanke til Embedsstanden, men støttet paa, at jeg tager Verden som den er, med dens Svagheder og dens Goder, men et som noget Idealt, med god Grund ikke har kunnet gaae ind paa Fleertallets Forslag, og at jeg derimod ved at stille det af mig foreslaaede Vædringsforslag, har givet Leilighed til et Fremskridt og en Overgang til noget Bedre, hvis det viser sig, at det Givne ikke er tilstrækkeligt. Den ærede Ordfører har sagt om mit Forslag, at det er omtrent det Samme som hvad der nu bestaaer; men jeg troer dog, at det i væsentlige Punkter er forskjelligt fra det nu Bestaaende. Det vil erindres, at i Frd. 15de Decbr. 1820 § 8 staaer det som en ubetinget Regel, at samtlige Andragender og Klager, forsynede med Erklæringer, skulde enten tilbageleveres forseglede til Ansøgerne eller Klagerne eller indsendes til Overøvrigheden eller de daværende Collegier; altsaa, det er en almindelig Lovregel, at Erklæringerne altid bleve ubekjendte for Bedkommende. Naar altsaa de Bedkommende, hvilket er steet i enkelte, maastee i mange Tilfælde, ere blevne bekjendte med Erklæringerne, saa har det været en Arlighed, Bevillighed eller Opmærksomhed, hvad man vil kalde det, fra vedkommende Øvrigheds Side, som Klagerne og Supplikanterne have maattet vide dem Tak for; thi Øvrighederne have ganske simpelt kunnet skyde sig hen under Lovreglen, at Ansøgninger og Klager, forsynede med Erklæringer, skulle enten leveres forseglede eller indsendes til Overøvrigheden. Jeg har derimod i det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at fremføre, stillet netop den modsatte almindelige Lovregel, nemlig at ethvert Andragende som ogsaa enhver Klage, naar de ere forsynede med Erklæring, skulle i Almindelighed udleveres i uforseglet Tilstand til de Bedkommende. Dertil har jeg knyttet den Indskrænkning, at, naar Øvrigheden finder det upassende eller betænkeligt at udlevere Erklæ-